



24/08/2021

לכבוד

הכרעת דין

נגד הסטודנט הוגשה קובלנה בה יוחסו לו המעשים הבאים:

1. ביום 17.9.2020 התקיימה בחינה מקוונת מועד ב' סמסטר אביב תש"ף בקורס פיסיקה 11405211.
2. במהלך הבחינה, הנאשם נראה עובר בין חלונות על מסך המחשב.
3. בהמשך לנ"ל, בסיום הבחינה, הנאשם נראה מנתק את מצלמת הצד באופן יזום לפני הגשת הבחינה.

התביעה האשימה את הסטודנט בסעיפי האישום הבאים:

- 4.1.1, "עשה, בהונאה או בדרך בלתי כשרה אחרת, מעשה על מנת לשפר ציון בבחינה, בוחן, עבודה, פרויקט, השתלמות מעשית או כל מטלה לימודית אחרת, או על מנת להשיג יתרון אקדמי, עבורו או עבור סטודנט אחר".
- 4.1.2, "החזיק ברשותו, חומר לימודי או ציוד אסור בעת בחינה או בוחן, בין אם השתמש בו במהלך הבחינה או הבוחן ובין אם לא".

מצאנו להרשיע את הסטודנט בגין סעיף האישום, 4.1.2, ולזכותו מהאישום הנותר.

להלן נימוקינו:

לעניין המעבר בין המסכים-

לפי הנחיות הבחינה שהוצגו על-ידי התובעת, נאסר שימוש בחומר עזר פרט לשני דפי נוסחאות (שני דפי A4) ומחשבון. התובעת הראתה צילומים ובהם נראה כי במהלך הבחינה הסטודנט עובר באופן יזום למסך שחור קטן ומבצע בו פעולות אשר טיבן אינו ברור. בנוסף ניתן לראות על מסך מחשבו חלק מסמל על רקע שחור. הסטודנט טען כי ניסה לשמור את תשובות המבחן אך ניסיון זה כשל ולכן העתיק בסופו של דבר את תשובותיו לדף טיוטה (העתקה שאכן נצפתה בצילומים). כמו כן, טען הסטודנט כי הסמל החלקי על הרקע השחור הנראה במסך הוא הרקע של שולחן העבודה במחשבו הנייד וכן הראה לבית הדין את הרקע במחשבו האישי. התרשמנו כי אכן קיים דמיון בין הרקע בצילום לרקע במחשבו הנייד אך הזווית בו מונחת הסמל שונה בין הרקע בצילום לרקע מחשבו ולכל הפחות לא ניתן לזהות את הסמל החלקי כרקע שולחן העבודה של הסטודנט. לאור זאת, מפני שמעבר בין חלונות מסך שאינו המבחן במודל אסור על פי נהלי הבחינה, ומאחר שהסטודנט לא סיפק הסבר משכנע לביצוע העבירה בפן המהותי, הוחלט לקבל את עמדת התביעה ולהרשיעו בסעיף 4.1.2 שכן בהתאם לתקופת המבחנים בזום הדבר דומה לכך שהסטודנט החזיק ברשותו חומר לימודי או ציוד אסור בזמן המבחן, בין אם השתמש בו ובין אם לאו. אין אנו מאשימים את הסטודנט בהונאה (4.1.1) לעניין מידת החומרה שהייתה בעבירה, לזה נתייחס במסגרת גזר הדין ונימוקיו ולאחר שנשמע את טיעוני הצדדים.

לעניין הניתוקים היזומים-

כפי שהציגה התובעת בצילומים מהמבחן, הסטודנט נראה מנתק באופן יזום מס' פעמים ולמשך מצטבר של מס' דק' את מצלמת הצד אשר מצלמת מאחור את מסך המחשב וסביבתו של הסטודנט מס' דקות בטרם הגשת המבחן. בין הניתוקים, נראה הסטודנט מצלם עם טלפון הנייד את מסך המודל במצב של "סיכום מענה", שלב אחד לפני הגשה סופית. לטענת הסטודנט, הניתוקים נגרמו בשל תקשורת עם משגיח הבחינה בצ'אט, לו גם הראה את מסך הבחינה במצב סיכום מענה וכי סבר כי מצב סיכום המענה הוא בעצם ההגשה הסופית ובכל מקרה באופן מהותי אינו המשיך לפתור את הבחינה החל ממעבר למצב זה ועד להגשה הסופית (אשר ארכה מס' דקות לאחר מכן). אנו מקבלים את טענת התובעת, כי מדובר בהגשה רגילה במודל הזהה להגשת מטלה סמסטריאלית סטנדרטית וכי לא סביר שסטודנט יחשוב כי מסך סיכום מענה הינו שקול להגשת המבחן. עם זאת, ולמרות הקשיים הרשומים לעיל, אנו מתרשמים כי לפחות בחלקם הניתוקים אכן היו כחלק מתקשורת עם המשגיח וכי אין די ראיות על מנת לבסס כי פעל ב"הונאה" על מנת לשפר את ציונו, דוגמת שינוי תשובותיו במבחן לאחר הניתוקים. ולכן מעבר לניתוק אשר יכול להיחשב באופן פורמלי כהונאה, אנו סבורים כי באופן מהותי ספק אם אכן ביצע הונאה על מנת לשפר את ציונו ולכן מחליטים לזכותו מאישום זה.



בית הדין המשמעתי לסטודנטים, הטכניון

ויודגש: אנו עוסקים בדין משמעתי. בהתאם לדין, רמת ההוכחה הנדרשת בדין המשמעתי בכל הנוגע לעבירות חמורות הינה מעבר לספק סביר. בעבירות פחות חמורות נדרש ספק משמעותי יותר כדי לזכות, אך גם במקרה כזה רמת ההוכחה הנדרשת אינה 51% אלא יותר. אין ספק, כי עבירה של הונאה, המטילה כתם ברור וקשה על הסטודנט, הינה עבירה אקדמית חמורה, ולכן עלינו להרשיע בעבירה זו רק אם לפי חומר הראיות אין כל ספק לגבי אשמת הסטודנט (וגם אם לדעתנו לפי חומר הראיות ההסתברות שהינו אשם עולה על 50%). איננו סבורים שזה המקרה בענייננו. איננו סבורים שהוכח לנו מעבר לכל ספק שהסטודנט הונה או ניסה להונות בבחינה. לפיכך, מחמת הספק, נמנענו מהרשעתו בסעיף אישום זה. בנוסף, הסטודנט טען לפנינו לגבי נסיבות אישיות אשר מבקשות להקל עליו בהכרעת הדין. אולם, עניינים אלה רלוונטיים לעונש ולא לשלב הנוכחי, ויישמעו וייבחנו במועדם. מזכירות בית הדין תזמין את הצדדים למועד לטיעונים לעונש.

פרופ' אלי אלטוס

שופט חבר סגל

שופט סטודנט א.א.



גזר דין בעיניי

ביום 24.6.2021. ניתנה הכרעת הדין בעניינו של הסטודנט. הסטודנט הורשע בעבירה לפי סעיף 4.1.2 לתקנון המשמעות (החזקת חומר אסור) בגין מעבר בין חלונות המחשב בעת בחינה מקוונת.

ביום 12.1.22 שמענו את טיעוני הצדדים לעונש.

התובעת טענה כי הסטודנט הפר ביודעין את הנהלים (כפי שנכתב בהכרעת הדין), במהלך בחינה מקוונת מועד ב' סמסטר אביב תש"ף בקורס פיסיקה 1 1140521, והואשם בסעיף האישום לפי התקנון 4.1.2. בשל כך התובעת טענה לעונש של ציון אפס בקורס על פי סעיף 12.4, וכן ביצוע עבודות לתועלת הציבור בהיקף של 30 שעות. לפי סעיף 12.10. כמו כן, ע"פ סעיף 12.7, ביקשה להטיל על הסטודנט עונש על תנאי של הרחקה לסמסטר במקרה של הרשעה בעבירה דומה בעתיד.

הסטודנט טען כי לא ניתנה לו ההזדמנות להביע את עצמו כאשר נידון עניינו במסגרת הדין שבסופו הורשע, האשים את בית הדין בהתנהלות "לא נכונה", המשיך לטעון לחפותו, והבהיר כי בכוונתו לערער על הכרעת הדין. יש לציין כי השופטים אינם מסכימים עם טענה זו, ובפרט שלא ניתן היה להשיג את הסטודנט במיילים משך ניסיונות רבים כדי לקיים את הדין הנוכחי. בכל מקרה, הוסבר לסטודנט כי זכותו להגיש ערעור על החלטות בית הדין בעניינו, אך זו לא מטרת הדין. מיקדנו את הסטודנט וביקשנו שיטען לעונש. הסטודנט טען כי הוא לא עשה דבר לא כשר על מנת לשפר ציון.

השיקולים לענישה מובאים בסעיף 11.11 לתקנון המשמעות והם המנחים אותנו. הסטודנט הורשע כי החזיק ברשותו חומר לימודי אסור בעת בחינה, בין אם השתמש בו במהלך הבחינה ובין אם לא. ולכן החלטנו להשית על הסטודנט את העונש שהתבקש על-ידי התובעת, התואם את רף הענישה בהרשעה על עבירה מסוג זה:

- ע"פ סעיף 12.4 לתקנון המשמעות, לסטודנט יהיה ציון 0 בקורס הנ"ל בו בוצעה העבירה.
- ע"פ סעיף 12.10 לתקנון, הסטודנט יבצע עבודות לתועלת הציבור בהיקף של 30 שעות, שימולאו במלואן עד לסיום סמסטר ב תשפ"ב.
- ע"פ סעיף 12.7 לתקנון, הרחקה לסמסטר אחד על תנאי, שימומש במקרה של הרשעה בעבירה דומה או חמורה יותר עד לסיום לימודיו.

תאריך: 27.1.2022

שופט חכה סגל

פרופ' אלי אלטוס

שופט סטונקס ר.ה.